SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCV. No. 185. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 28, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 28-го ВЕРЕСНЯ 1988 Ч. 185. РІК. XCV.

Відбулася конференція КУК

Саскатун, Саск. — У днях 2-4-го вересня ц.р., відбулася тут в готелі Голідей Інн річна конференція Комітету Українців Канади (КУК) з участю Екзекутиви і Президії Централі складових організацій, провінційних рад та відділів. Присутніх було коло 100 делегатів та 25 гостей та представників федерального уряду.

Перед відкриттям конференції, в п'ятницю, 2-го вересня, відбулося засідання Екзекутиви, а пізніше засідання Президії КУК.

В суботу вранці, 3-го вересня офіційно відкрив конференцію президент Централі КУК д-р Д. Ціпивник. Після відкриття господар конференції адв. І. Роздільський, голова Провінційної Ради КУК Саскачевану, покликав д-ра Ціпивника до звіту. У своїх словах президент підкреслив активність Централі КУК від часу річної конференції КУК в Оттаві, яка відбулася в жовтні 1987 року.

Вранці також переведено два панелі. Перший — „Зв'язки між Канадою і Совєтським Союзом (гласність та її вплив на совєтське і українське суспільство)". Сесією проводила Софія Качор, а промовцями були д-р О. Рудзік, і д-р Б. Кравченко. Другою сесією „Іміграція (з'єднання родин)" проводив Г. Дмитришин. Промовцями були адв. І. Григорович, заступник голови Іміграційної Служби, та Ю. Юркович, представник Міністерства зовнішніх справ при федеральному уряді.

Під час обіду, Раймонд Гнатишин, міністер юстиції федерального уряду, склав привіт від прем'єр-міністра Канади Браєна Малруні та повідомив присутніх і пресу про рішення міністра Іміграції, Барбари МкДугал, прийняти до Канади втікачів Тисячоліття", які тепер перебувають в Австрії. Цю новину присутні прийняли грімкими оплесками та овацією.

По обіді учасники вислухали звіти про плянування Тисячоліття Хрищення України в Оттаві та святкувань століття поселення українців у Канаді, які представили голови комітетів Олена Глібович та д-р А. Гарас. Після звітів делегати мали нагоду обговорити і дискутувати різні актуальні теми.

Г. Сван, міністер громадського оточення, який репрезентував прем'єра Саскачевану Ґ. Дівайна, виголосив змістовну промову під час вечері на контроверсійну тему „Акт офіційної мови у провінції Саскачевану".

В неділю вранці д-р Р. Петришин звітував про діяльність Українського Центру Засобів і Розвитку при Ґрент МекЮвен коледжі в Едмонтоні, а студент Манітобського університету, Д. Бугера дав звіт про програму студентської праці для парляментаристів федерального уряду, в якій він особисто брав участь.

Під час обіду директор Інформаційного Бюра в Оттаві А. Глуховецький звітував про діяльність бюра й пляни на майбутнє.

Перед закінченням конференції учасники мали нагоду вислухати звіт голови Комітету Громадських Прав адв. І. Григоровича на тему воєнних злочинців у Канаді та інтернування українців між 1914-1920 роками.

У своєму кінцевому слові д-р Д. Ціпивник подякував учаникам конференції за їхню присутність.

По офіційному закритті коло 300 учасників і гостей зібралося на громадське віче з Миколою Руденком, колишнім головою Української Гельсінкської Групи.

Рочестер готується до концерту

Рочестер, Н. Й. — Тут в суботу, 1-го жовтня ц.р., о год. 8-ій вечора у театрі Істмана, 26 Ґіббс вулиця, відбудеться заходами місцевого Комітету, урочистий концерт з приводу 1000-ліття Християнства в Україні.

У програмі концерту візьмуть участь хори „Прометей" і „Діброва" з Торонто та окремі співаки з філядельфійського хору „Прометей", симфонічна оркестра Рочестеру — Пенфілду, солісти Оленка Геймур з Ню Йорку, Богдан Чаплинський з Філядельфії, Ярема Цісарук з Дітройту та Адріяна Дикович і піяністка Мія Бих з Торонто. Дириґуватимуть Михайло Длябога з Філядельфії і Павло Длябога з Люцерн, Швайцарія. Акомпаньювати будуть Марта Кравців-Барабаш і Мія Бах.

Квитки, в ціні 25, 20, 15, 10 і 5 дол. можна набути в касі театру Істмана, через відділи Тікетрон, в українській кредитівці та в „Мозаїці".

Землю з Києва вмуровують в мозаїку

Отець Степан Ганкевич і о. Іван Наконечний із Українського православного собору св. Володимира в Пармі, Огайо, приглядаються як муляр Дж. О'Коннор, змішує воду з Дніпра з грудкою землі з-під фундаменту пам'ятника св. Володимирові в Києві з цементом, який вживають для вкладення величавої мозаїки (40 стіп широка і 20 стіп висока) Хрищення України. Посвячення мозаїки та торжество Тисячоліття відбудуться — 12-го і 13-го листопада ц.р.

Джерзі Сити і Байонн відзначають 1000-ліття

Джерзі Сити, Н. Дж. Тут в неділю, 2-го жовтня, ц.р., в залі Джерзі Сити Стейт Коледж, 2039 Кеннеді бульвар, в год. 3-ій по полудні відбудеться концерт Тисячоліття.

У програмі концерту братимуть участь танцювальний ансамбль СУМ „Чайка" з Йонкерсу та мішаний хор „Думка" з Ню Йорку.

Квитки вступу по 6 дол. можна набути в парафіях українських церков Джерзі Сити і Байонну, або при вході на концерт.

Концерт влаштовується заходами Комітетів 1000-ліття Джерзі Сити і Байонну, Н. Дж.

Американська преса знову пише про П. Рубана

Філядельфія. „Філядельфія Дейлі Ньюз" з 15-го вересня ц.р. подає довгий репортаж свого кореспондента Френка Догерті з двома світлинами про недавнього в'язня совєтських таборів Петра Рубана.

П. Рубан був у Філядельфії, щоб взяти участь у великому концерті Міжнародної Амнестії, який відбувся в понеділок, 12-го вересня ц.р.

Як інформує американський журналіст своїх читачів П. Рубан був „адоптований" ще в 1977 році Міжнародною Амнестією. Далі Ф. Догерті вичерпно пише про долю українського політв'язня, про його 22 роки просиджені у совєтських тюрмах і таборах і про те, як подарок Статуї свободи, який він виконав, щоб післати до ЗСА спричинив йому ще дальші роки тюрми.

П. Рубан мав промовляти у Філядельфії на зібранні Міжнародної Амнестії перед концертом в неділю, 11-го вересня, але запізнився і Вашінгтону, де він зізнавав як свідок перед Гельсінкською комісією.

П. Рубан, який говорив з американським журналістом через перекладача Уляну Мазуркевич, голову Комітету Оборони Людських і Національних Прав в Україні, заявив, що ставить тепер тут на волі своїм найважливішим завданням ширити інформацію про українських дисидентів.

При нагоді відвідин Філядельфії, як інформує місцевий щоденник, П. Рубан оглянув також Дзвін свободи. В репортажі знаходяться вичерпні інформації про родину П. Рубана, про спаралізованого сина Марка, про гостину обох у президента Роналда Реґена в Білому Домі та про допомогу Президента отримати дозвіл на виїзд П. Рубана до ЗСА.

Багатий новий сезон в УІА йтиме під знаком ювілеїв

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. Волянська). — Ювілей Тисячоліття Християнства України поклав свою печать на діяльність усіх наших установ, організацій і всіх нас у діяспорі. Про цей ювілей ювілеїв пам'ятає теж Український Інститут Америки в Ню Йорку. Поруч з цим ювілеєм УІА відзначає теж своє власне 40-ліття, якне-як досить добрий уже вік для установи, що стала постійним і невід'ємним надбанням українського культурно-мистецького Ню Йорку, поборовши всі супротивні хвилі в минулому. Серед них найбільшу — податкову кризу в початках 1980-их років. Відтоді, діставши приплив молодих віком (і молодих духом) членів, УІА розгортає жваву діяльність у всіх ділянках українського культурного і мистецького вияву. Отже Інститут вступає в свій 41-ий рік.

Осінній сезон в УІА — багатий діяльністю, — розповідають у редакції щоденника (зліва): Ірина Стецура, Слава Ґеруляк, Тома Гриньків і Володимир Баранецький.

Розповісти про новий сезон в УІА до щоденника „Свободи" прибули в понеділок, 19-го вересня, представники УІА, керівники різних ділянок його діяльности. Були тут: Володимир Баранецький, містоголова УІА; Ірина Стецура, голова програмової комісії, Ярослава Ґеруляк, мистецький керівник, і Тома Гриньків, музичний керівник Інституту.

Гості в „Свободі" підкреслювали участь УІА в усіх інших українських святкуваннях і відзначуваннях, але говорили про свої прог-

(Закінчення на стор. 3)

М. Раковскі очолив уряд в Польщі

Варшава. — У понеділок, 26-го вересня, відбулоея закрите засідання ЦК ПОРП (партії польських комуністів), на якому розглядалася кандидатура нового голови Ради міністрів. Як раніше було інформовано, 19-го вересня уряд Польщі на чолі зі Збіґнєвом Месснером подався до димісії після різкої критики, що прозвучала на його адресу зі сторони офіційної профспілки, а також після другої в цьому році потужньої хвилі страйкового руху.

Повідомляючи про засідання ЦК ПОРП, кореспондент Ассошіейтед Пресс вказує що на пост голови ради міністрів рекомендовано затвердити Мєчислава Раковского, введеного до складу Політбюра у грудні минулого року. М. Раковскі, який довгий час працював головним редактором однієї з польських газет, завідує в ЦК відділом ідеології.

Повідомляється також, що раніше кандидатуру на посаду голови уряду обговорювано з генералом Войцехом Ярузельским під час зустрічі з керівниками громадської організації ПРОН. Ім'я кандидата не називалося. У партійних колах, говориться у повідомленні АП, надають великого значення тому факторові, що Ярузельскі перед обговоренням у ЦК консультувався з представниками громадської організації.

Не виключено, що уряд, який буде зформований тепер, стане за своїм характером перехідним, бо після запланованих на жовтень „зустрічів за круглим столом" з представниками робітників, у тому числі і з представниками „Солідарности", власті, можливо, знову вирішать змінити склад уряду.

Як визнають самі польські партійні керівники, голові ради міністрів, попаде нелеглий спадок: віра в уряд у народу підірвана, інфляція в країні зростає на 60 відсотків щорічно, товарів і продуктів бракує, а робітники кожної хвилини знову готові застрайкувати.

У СВІТІ

СИРІЯ, ЯКА У ВІЙНІ ІРАНУ З Іраком підтримувала Іран, опинилась тепер у частинній політичній ізоляції арабських країн, головно країн над Перською затокою. Не треба виключати, — кажуть політичні спостерігачі, що Ірак вестиме тепер політичну офензиву проти політики сирійського президента Гафеза аль-Ассада, який, отримав ши політичну і матеріяльну допомогу від Совєтського Союзу і модерну зброю, перетворив Ливан на свій стратегічний плацдарм, а деякі втаємничені особи кажуть, що в майбутньому Сирія спробує приєднати Ливан до своєї території, або, як каже Ассад, дві держави злучаться в одну з огляду на безпеку. Проти такого пляну виступає президент Ливнау Амін Ґемаєль та інші лідери арабського світу.

ЄПИСКОПИ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ Церкви в Гаїті опублікували прилюдний заклик до нового уряду президентом якого, як відомо, є поставлений силою багнетів армії ген. Проспер Авріль, щоб військова хунта, спільно з новим урядом, до якого входять також деякі цивільні політики, зліквідував шайку прихильників колишнього диктатора на протязі 30 років Дуваліє. Банди його прихильників гонять по цілій країні, вбивають противників Дуваліє і приготовляють грунт до його евентуального повороту. Єпископи закликають до роззброєння нелегальних банд, позбавлення їх всяких постів в адміністрації і покарання, згідно із законами Гаїті, за ношення зброї і вбивання невинних людей.

В ЮҐОСЛАВІЇ ТАКОЖ розпочалися неспокої і демонстрації в окремих провінціях, які домагаються збільшення прав. Поліція і військо намагаються зберігати порядок, щоб не дійшло до взаємних вбивств між сербами і місцевими альбанцями. Серби домагаються поширення автономії у їхній республіці, альбанці, зглядно юґослави альбанського походження, підтримують централізацію влади і виступають проти сепаратистських тенденцій. Центральний уряд у Белграді заборонив всякі демонстрації для посилення цих тенденцій, але принаймні 150,000 осіб взяли участь в маніфестації у сербській місцевості Ніс, найбільшої щодо числа демонстрації, яка відбулася в останньому часі в Юґославії. Понад 20,000 сербів маршували в Новому Саді, а також в інших місцевостях. Пленум Центрального Комітету комуністичної партії розглядатиме ці проблеми в жовтні цього року.

ПОБОЮВАННЯ, ЩО РАДІОАКТИВНІ хвилі після катастрофи в Чорнобилі можуть фатально впливати на новонароджених в тому часі дітей у Швеції, не підтвердились. Група урядових дослідників, які слідкували за поширенням і впливом радіоактивности після вибуху на атомовій станції в Чорнобилі в квітні 1986 року, що вони не знайшли підтвердження поголосок між народами, хоч, як відомо, Швеція знаходилась тоді під впливом радіоактивних опадів, які надходили з Чорнобиля. Студії були переведені від 1986 до серпня 1988 року. В тому часі перевірено 250,000 новонароджених дітей у яких не знайдено жадної психічної чи фізичної шкоди, завданої атомовими відпадками. Очевидно, вчені цікавились також випадком масових абортів зроблених в тому ж часі у Швеції, ростом, вагою і розвитком дітей, які знаходяться під лікарською контролею.

МІСЬКА РАДА КИЄВА, перестрашившись реакцією населення і масовим напливом листів до засобів масової інформації, покищо припинила дискусії на тему введення в Києві від нового року так званого „сухого закону" у столиці України. Закон мавби забороняти продаж алькогольних напитків і цигарок в місті. Центальна газета „Ізвєстія", орган Верховної Ради СССР, повідомила у числі з 16-го вересня ц.р., що законопроєкт „сухого закону" не будуть покищо вводити, але його не анулювали, а тільки відклали на пізніше, на „більш догідний час".

ТЕПЕРІШНІЙ МІНІСТЕР закордонних справ Ізраїля Шімон Перез заявив кореспондентам в Парижі, що він є великим прихильником переговорів з арабами, зокрема палестинцями, головно тими, які визнають право Ізраїля на самостійність і незалежність. Якщо він очолить новий уряд після парляментарних виборів 1-го листопада цього року, він розпічне переговори з поміркованими палестинцями, які прихильно ставляться до Ізраїля і визнають резолюцію Організації Об'єднаних Націй ч. 242 „Ми не будемо дивитися, що ці палестинці робили в минулому, а радше, що вони роблять тепер", — заявив Перез журналістам.

НАСЕЛЕННЯ ТУРЕЧЧИНИ відкинуло у загальному референдумі пропозицію прем'єр-міністра Туркута Озаля, щоб відкласти тимчасово парляментарні вибори. Це не означає, що відкинення його пропозиції загрожує очолюваному ним урядові, хоч опозиційні партії домагаються резиґнації прем'єр-міністра з огляду на тенденції, продовжити урядування його кабінету, що є протизаконним. Уряд Озаля стоїть тепер у завзятій боротьбі проти інфляції яка перейшла вже [illegible] відсотків.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕҐЕН ЗАКЛИКАВ ДО ЗАБОРОНИ ХЕМІЧНОЇ ЗБРОЇ

Ню Йорк. — Президент Роналд Реґен, виступаючи у понеділок, 26-го вересня ц.р., на сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй закликав представників членських організацій до міжнародної заборони хемічної зброї, натякаючи на вживання цієї зброї Іраком у війні з Іраном і проти курдських партизан, які воювали у війні по стороні Ірану. Правда, Президент ЗСА не називав по імені жадної держави, але вже сам натяк, що у війні над Перською затокою така зброя була використовувана свідчить про те, кого саме Р. Реґен мав на увазі.

Промова Президента З'єднаних Стейтів Америки на форумі ООН була, на думку багатьох політичних спостерігачів і кореспондентів, дуже лагідною, у відношенні до його раніших виступів, примирливою з підкресленням важливости існування цієї міжнародної установи, яка в останньому часі, включившись у процес переговорів з багатьма країнами, спричинилась до загального замирення між народами, головно на Близькому Сході, в Афганістані, Анголі, Африці та інших частинах світу.

Р. Реґен, який в січні наступного року передасть свій уряд Президента ЗСА іншій особі, немов прощався з представниками міжнародної спільноти в ООН, шукав, як кажуть аналітики, формули злагідження його відношення до ООН після того, як Уряд ЗСА стримав був частину вплати вкладок до каси цієї установи, спричинивши не тільки переполох в генеральному секретаріяті ООН, але також частинну фінансову кризу. В листопаді, після закінчення цієї 43-ої з черги сесії Генеральної Асамблеї, генеральний секретар Гавіє Перез де-Куеяр плянував розпочати процес звільнення частини працівників в головній квартирі ООН і в агенціях за кордоном. ЗСА відновили тепер повну вплату грошей з передумовою, що на протязі одного року де-Куеяр постарається, щоб також інші держави світу вирівняли свої залеглості. Він мав на увазі в першу чергу Совєтський Союз і комуністичні держави Східньої Европи, які зручно використовують форум ООН для своїх пропаґандивних цілей, але не конче пильнують, щоб їхні фінансові залеглості були полагоджені.

Крім того президент Р. Реґен окремо зупинився над такими важливими справами, як поліпшення американсько-совєтських відносин після підписання договору про частинне скорочення ракет середнього і близького засягу з атомовими головками; потребою дальших переговорів про зменшення міжконтинентальних стратегічних ракет; правами людини в Етіопії, Іраку, Південно-Африканській Республіці, Совєтському Союзі і Нікараґуа; справу Афганістану, яка все ще вимагає окремої уваги і певних коректив в підписаному договорі та інші проблеми.

Промову президента Р. Реґена делеґати на Генеральній Асамблеї слухали з великою увагою, але не перебивали оплесками, аж при кінці почалися бурхливі аплодисменти.

Ввечорі того ж дня у готелі Вальдорф Асторія відбулось прийняття на честь Генерального секретаря ООН Куеяра, у якому брав участь Президент ЗСА, міністер закордонних справ СССР Едуард А. Шеварднадзе та багато інших дипломатів. У вівторок, 27-го вересня Р. Реґен продовжуватиме зустрічі і розмови з багатьма політиками, які прибули до Ню Йорку на Генеральному Асамблею ООН.

Папа не міняє своєї думки на справу висвячення жінок

Рим. — В довго очікуваному документі, у якому заторкнуті проблеми висвячення жінок на священиків, Папа Іван Павло ІІ не міняє свого ранішого погляду, кажуть ватиканські речники, познайомлені з текстом документу, який буде опублікований незабаром.

Папа дуже рішучо виступає в обороні гідности жінок, зрівнює їх в щоденному, громадському і політичному житті з чоловіками, кажуть ватиканські представники, але своєї думки щодо висвячення не міняє. Документ — це свого роду теологічні і антропологічні роздумування Папи про ролю жінок, яку вони повинні сповняти в Римо-Католицькій Церкві і світському житті. „Це є глибока призадума Папи, його особистий погляд на ролю християнського жіноцтва", — заявив один з теологів.

Деякі католики, а навіть кільканадцять єпископів, зокрема у З'єднаних Стейтах Америки, закликали Папу, щоб він офіційним ватиканським документом надав більші права і визначив обов'язки для католиць-

(Закінчення на стор. 4)

В АМЕРИЦІ

КРАЙОВА РАДА БЕЗПЕКИ, ЯКА має свій осідок в Чикаго, подала до публічного відома, що зараз в ЗСА сільське господарство є найбільш небезпечним зайняттям. Останніми роками у ньому випадки смертности і покалічення перевищили випадки у копальняних та будівельних затрудненнях. Згідно з поданою статистикою в Америці минулого року загинуло 1,600 дорослих і 160,000 було покалічених, не включаючи 300 дітей, які загинули і 23,000 були поранені, бо цю останню статистику подала клініка ім. Мейо в Рочестері, Міннесота.

У СІНСІНАТТІ, ОГАЙО, відбулася в субоу, 25-го вересня ц.р., інсталяція першого муринського єпископа для Єпископальної дієцезії південного Огайо. Біля 20 єпископів брали участь в церемоніялі висвячення 54-літнього Герберта Томсона, який буде виконувати функцію помічника Єпископа Вілляма Блека, а після 1992 року, коли цей плянує відійти на пенсію, Г. Томсон перебере його становище.

В НЕДІЛЮ, 25-ГО ВЕРЕСНЯ ц.р., після довготривалої недуги пістряка селезінки, на 51-му році життя помер Биллі Картер, брат колишнього президента Джиммі Картера. Він був відомий з того, що після вибору президентом його брата, Биллі й надалі ніколи не зважав на свою поведінку звичайного громадянина, і через це завжди ставив президента Картера в дуже незручні положення.

РЕЧНИК ДЕРЖАВНОГО департаменту Руді Бун заявив, що Уряд ЗСА вирішив стримати 12 міл. дол. допомоги Бірмі, щоб підкреслити своє невдоволення поведінкою війська Бірми, яке стріляло в неозброєних маніфестуючих громадян.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year $40.00 6 months $22.00 3 months $12.00
UNA members 1 year $15.00 Change of address $1.00 Make check or money order payable to Svoboda

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N.J.

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Пошта не доставляє „Літературної України"

Відколи київська ґазета „Літературна Україна", орган правління Спілки Письменників України, почала друкувати статті, листи читачів, опінії вчителів, керівників численних шкіл про потребу введення у шкільну програму в першу чергу української мови, пошта не доставляє цілком, або деяких номерів з „контроверсійними" статтями до передплатників.

Ось, що про це пише у передмові до надрукованих численних листів від читачів і передплатників редакція „ЛУ": „Була, кажуть, в одній древній державі кара: змушувати 'невгодного' довго і марудно над чимсь працювати і коли з'явились плоди цієї праці, їх на очах виробника... нищили. Несамохідь згадали ми про це, читаючи кореспонденції наших передплатників, де йдеться про (на жаль не поодинокі) факти, коли „ЛУ" не доходить до читачів... Міністерство зв'язку аж ніяк не примушує нас працювати над створенням газети. Сприяємо демократизації, гласності, відродженню нашої культури таки не з волі цього поважного відомства. Проте зникають примірники „Літературної України" саме з його ласки... Ми прагнемо донести передове слово до наших вдячних читачів (скажемо відверто — до людей, гідних неабиякої шани з огляду на їхню — таку, леле, дефіцитну — любов до української словесності!), прагнемо цим словом зарадити їм... А примірники тижневика то там, то там, не доходять до їхніх законних власників!... Уявляємо, як засмучують, як дратують такі випадки передплатників. Люди не знають, що й думати з приводу цих недопоставок... Не менш прикро й нам, у редакції: зникають плоди нашої праці. Почуваємось без вини винними...".

Сказано ясно. Режим Щербицького працює старими сталінськими методами, не зважаючи на політику гласности, перебудови і відкритого суспільства, що їх проповідує новий кремлівський керівник Міхаїл Ґорбачов.

Під введенням „Літературна Україна" помістила опінію сімох читачів і передплатників. Подружжя Марії і Семена Мельників із с. Великий Раковець на Закарпатті пише: „Ми в тривозі. Чому наша улюблена газета перестала появлятися? Останній раз ми не одержали ч. 25 за 23-го червня та ч. 29 з 21-го липня. Не змогли прочитати початок матеріялу Івана Дзюби 'В обороні людини й народу' та 'За зачиненими дверима'. Зараз нема початку виступів письменників із спільного засідання президії правління СПУ та правління Київської письменницької організації. Ми дзвонили в нашу районну бібліотеку — і там не одержали".

Другий передплатник П. Ткачук, директор школи з Винницької области пише: „...Закрадається сумнів: а може, зовсім і не губиться 'Літературна Україна', а просто її не допускають до читачів вороги перебудови". С. Дарчук с. Хоменки, Шаргородського району, Винницької области каже, що: „Якщо були окремі випадки недодавання газети, то з минулого року це стало системою. Мабуть, пояснюється це тим, що авторитет ґазети, яка порушує найболючіші проблеми сучасності, заговорила мовою правди, значно зріс. Очевидно, вона попадає не за призначенням".

Треба погодитись з автором листа, що мабуть тому газета почала потрапляти „не за призначенням". Редакція твердить, що це „безгосподарність", „недбальство" і байдужість".

Ми думаємо, що головними справниками в цьому є режим Щербицького і КҐБ.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція*

„РАДЯНСЬКА НАУКА" УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

(м, б.) У київській Літературній Україні" (від 30-го вересня ц. р. ч. 26) появився великий на сім сторінок репортаж Миколи Мирошниченка про другий „радянсько-американський" симпозіюм на тему „Давня українська література і ставлення нової української літератури". Взяли в ньому участь співробітники Академії Наук УССР, від Гарварду професори О. Пріцак, Г. Грабович, і Е. Кінан, від Торонтонського університету П. Магочий, та від Ратгерського — І. Фізер.

У репортажі найбільше місце присвячено доповіді проф. О. Пріцака на тему „Параметри літературної думки останньої чверті XVIII — початку XIX ст". Тема стосується літератури т. зв. „глухівського" періоду української державности. Доповідач зумів підкреслити дуже вдало державницький, політичний і правний аспекти того періоду, що звітувач переповів. Видно, що ця доповідь зрушила заінтересування й уми присутніх, бо розповідь про неї зайняла велику частину репортажу.

Професор Г. Грабович говорив на тему „Функції жанру і стилю у становленні нової української літератури". Він намагався з'ясувати тезу, що вибір у літературі народно-розмовної мови, мови простолюддя, відмежував українську літературу від більш софістикованої тематики на довгі літа. Доперва Шевченко і Куліш створили ширшу жанрову базу, а це є мірилом життєздатности і вагомости літератури. Як доповідь проф. Пріцака, так і ця доповідь викликала велике признання. Особливо вартісною з уваги на її наукову методу дослідy визнали її академік Д. Новиченко, І. Вервес, та інші, які підкреслювали вагу повноти жанрів для розвитку мови. Проф. Е. Кінан говорив на тему: „Чому привид Курбського розмовляє з українським акцентом?"

Професор І. Фізер говорив про „Одночасове творення і деструкцію естетичних форм у Енеїді Котляревського". Він піддав цю поему теж структуальній аналізі, що викликало дуже жваве відлуння у дискусії. Крім доповідачів-гостей виступили із доповідями два місцеві учені — Ф. Стеблій, „Руська Трійця і її значення в літературному відродженні на західньоукраїнських землях", та В. Передрієнко „Жанрово-стильовий розвиток української літературної мови другої половини XVIII ст".

Після конференції в Академії Наук гостей приймала Спілка письменників України. Там обговорювано ширше питання української культури. Між іншим справу англомовних перекладів із української літератури, потребу запровадження у журналах УССР колонок про життя українців за кордоном, про деякі спільні видання й інше. Директор Інституту Літератури ім. Шевченка І. Дзеверін поінформував про підписаний уже проєкт, про утворення совєтсько-американської (sic) ініціятивної групи для оснування Міжнародного товариства україністів.

Хочемо зробити два зауваження на тлі цієї інформації про співпрацю наших еміграційних науковців з тими в Україні. Перше — йдеться про співдіяння на полі української літератури. Але симпозіюм, де про це велась дискусія, то не був українсько-американський симпозіюм, а „радянсько-американський". Отже можна студіювати українську літературу, але не, як літературу українського народу, а „радянського народу". Виходило б, що є українська література, але нема народу, який її творить. Проєктується оснування товариства для дослідів української літератури, але знову не український, а „радянський" народ має робити досліди над нею, так, як, наприклад, в Америці робляться досліди над мовою індіянів.

Друге. Тільки Пріцак має своє ім'я, українське, він завжди — Омелян. Не так Фізер, Грабович і Магочий. Вони Джан, Джордж, і Пол. Знаю, що вони, коли пишуть по-українському, то звуть себе так, як їх христили: Іван, Григорій, Павло. Але на „радянському" форумі вперто вживається їхні імена по-англійськи. А чи не тому, щоб підкреслити, що ідеться не про зустрічі українських вчених, які працюють на закордонних університетах, а американських, які займаються українською наукою. Знову нагода заперечити українську національну ідентичність. Виринає теж питання: чи все назовництво диктує Москва і наші київські вчені діють в параметрах накинених партією, чи може вони самі, залякані, бояться того „український народ". Цікаво було б почути про те від наших відвідувачів київських наукових осередків? А може наразі ніяково про це говорити і їм і нам...

Читачі про енциклопедичну хронологію — альбом „Тисяча років Християнства в Україні"

Від часу появи у липні 1988 року англомовної енциклопедичної хронології — альбому „Тисяча років Християнства в Україні", Видавництво „Смолоскип" отримало біля двісті листів від читачів. Нижче публікуємо деякі з цих листів.

Ґратулюю за видання цих дуже цінних матеріялів. Видання справді на часі, в цей Ювілейний рік, прямо конечне.
Петро Саварин, Едмонтон

Ґратулюю з приводу видання такої знаменито вйготовленої книги, як оця книга-альбом про „Тисячоліття Християнства в Україні". Це справді монументальне видання.
Мирослав Сємчишин, Чикаго

Це видання направду дуже гарне, престижеве і високовартісне, а передусім надзвичайно потрібне.
Оксана Сосновська, Торонто

Це дійсно небуденна книга, за яку Вельмишановним працівникам В-ва щиро дякую за труди, жертвенність та ідею в слушний час.
Анна Жилява, Філядельфія

Книга виглядом імпозантна, а її зміст напевно багатий в історичні джерела, як і усі цінні видання „Смолоскипу".

Укладачам Осипові Зінкевичеві та Андрієві Сороковському щира подяка і ґратуляції за успішне завершення книги в ювілейному році Тисячоліття Хрищення України.
Володимира і Микола Кавки, Філядельфія

Ґратулюю, дуже добре упорядкована і оформлена книга.
Стефанія Цегельська, Ст. Пітерсбурґ, Фло.

Ґратулюю редакції за цю знамениту книжку. Вона повинна знаходитися в кожній бібліотеці. Це прекрасна праця — інформативна, старанно і естетично видана, роз'яснює багато питань з історії українського християнства.
Світляна Андрушків, Мейплвуд, Н. Дж.

Зміст книги зманенито опрацьований. Це енциклопедія нашого минулого. Внутрішньо і зовнішньо прекрасне, корисне й потрібне видання. Щирі ґратуляції.
С. Ґоляш Палатайн, Ілл.

Щиро дякуємо вам за чудову книжку „Тисяча років Християнства в Україні" — справді чудове і вартісне видання. Видавництво „Смолоскип" може бути горде за такий вклад у нашу культуру у цей ювілейний рік.
Андрій і Орися Гарасовські Чикаго

Самим лише п'ятитомником Хвильового Ви розхвилювали Київ і Москву, а тепер Ви засвітили ще один смолоскип, який уже віками не погасне.
Олекса Веретенченко, Дітройт

Ґратулюю за прекрасне енциклопедичне видання з нагоди 1000-ліття хрищення України. Це тривалий вклад в утвердження правди про українське християнство на міжнародному форумі. Шкода, що в таких назвах, як Київ, Дніпро й інших Ви не стосували української транслітерації, щоб привчити до неї чужий світ.
Ігнат Білинський, Філядельфія

Прегарне видання, заслуговує на найвище признання, гідне своєї назви.
Богдан Бородайко, Ню Йорк

Книга видана чудово, на часі — і добре, що не оглядаєтеся і не чекаєте на наші наукові установи.
Степан Кікта, Бруклін, Огайно

Видання альбому — чудове і дуже корисне. Робите велику роботу.
Роман Грабець, Парма, Огайно

Книжка прекрасна. На часі і стає дуже помічною в поширенні правди про наше Тисячоліття.
Лариса Музичка, Кентон, Огайо

Детальне ознайомлення зі змістом книжки потребує досить часу, але вражає дуже поважний підхід до видання. У цьому відношенні маєте велике досягнення.
Валеріян Ревуцький, Ванкувер

Прекрасний дарунок Тисячоліттю. Велике признання й подяка авторам і видавництву.
Д-р Вікентій Шандор, Ню Джерзі

Цей збірник дуже порядно підготований, уложений і видрукований. Буде ще одна книжка, яку можна буде з гордістю подарувати своїм чи чужим. Ґратулюю всім, хто доклав рук до цього видання.
Олег Іванусів, Торонто, Онт.

Це надзвичайно унікальна праця. Моєму захопленню немає кінця. Всюди ношу її з собою і популяризую.
Михайло Сеньків, Фльорида

Незвичайно цікава, цінна та добре опрацьована книжка-альбом. Це великий і небуденний дар для вшанування нашого Тисячоліття.
Д-р М. Гладишевський, Калґари

(Закінчення на стор. 4)

Роман Кухар

ДУХОВНИЙ ПОКЛИК У ВІРІ, ЗВАННІ Й ЖИТТІ

Пастор Григорій Домашовець. „На порозі третього тисячоріччя". Передмова, бібліографія використаної літератури, ілюстрації в тексті. В-во „Кирило-Методіївського Братства", Морріс Плейнс, Н. Дж., 1988, ст. 220.

Пастор Євангельсько-Баптистської Церкви, проповідник Григорій Домашовець, хоч уже у патріяршому віці (3-го серпня ц.р. сповнилось йому 93 роки трудолюбного життя), далі вірно дотримується свого духовного творчого покликання, присвяченого визнанню віри, службі своєму народові та змаганням за перемогу Христової правди на землі. Свої духовні ідеали й суспільні переконання здійснює наш корифей євангельського руху в Батьківщині й на еміграції живим провідним словом, прикладним ділом духовника й повсякчасними писемними працями вже поверх 60-ти років зусильної, невтомної діяльности.

З чисельних друкованих та недрукованих праць Г. Домашовця можна б скласти цілу бібліотеку його власного авторства. Засяг літературної творчости нашого пастора дуже широкий, охоплює бо галузі красного письменства, зокрема оповідання й віршовані твори, історіографію, мемуаристику, публіцистику, жанри філософських та релігійних трактатів, хроніку суспільного життя, спостереження чуткого громадянина в його особистих записках упродовж усього зрілого віку, те все побіч невсипущої праці проповідника своєї Церкви.

Тут можливо відзначити тільки ті з більших творів цього вельми плодовитого автора, що появлялися друком послідовно в кожному десятиріччі, починаючи із трицятих років, а згодом, вже з сімдесятих років, виходили суцільно в В-ві „Кирило-Методіївського Братства"; ось вони у хронологічному порядку: „Огні віри" (поезії), 76 ст., Станиславів, 1935; „З бурхливих днів" (поетичні твори з часу Другої світової війни), 140 ст., Діллінґен, Німеччина, 1948; „Напередодні світової реформації" (наукова розвідка на тему соціяльного, національного й релігійного питання), 159 ст., Нюарк, 1952; Новими шляхами" (збірка оповідань у двох частинах), 378 ст., Гартфорд, 1957; „Вибрані твори" (ювілейне видання віршованої творчости), 263 ст., Гартфорд, 1960; „З пітьми до світла" (Повість із євангельського життя в Галичині), ст. 144, Гартфорд, 1963; „Нарис історії Українського Євангельсько-Баптистської Церкви", (наукова монографія), 596 ст., Ірвінгтон, 1967; „Правда й воля" (белетристика й публіцистика), 207 ст., Ірвінгтон, 1970; „Одне півсторіччя" (мемуаристика), 256 ст., Ірвінгтон, 1973; „Про волю віри" (науково-історична розвідка), 32 ст., Ірвінгтон, 1974; „Народна свідомість підстава нашої віри й буття" (філософський есей), 108 ст., Ірвінгтон, 1974; „Період дисидентів і Самвидав" (нариси з історії України), 210 ст., Морріс Плейнс, 1981; „У періоді комети Галлея" (статті на духовні, громадські й наукові теми в однотомнику у двох частинах), 220 ст., 220 ст., Морріс Плейнс, 1986; „На порозі третього тисячоріччя" (статті інспіровані головно Ювілейним роком Тисячоліття Хрищення України), поточне видання під розглядом, ст. 220, Морріс Плейнс, 1988.

В останньо названому збірному томі есеїв і нарисів, прикметному Гр. Домашовцеві з погляду релігійної, історичної й соціяльної тематики в універсальному й національному розмежуванні, наш письменник і літописець висуває чотири знаменні площини з суспільного буття нашого народу, першорядної важливости в його історичній долі. На думку автора, ось які вони: 1. Основне місце релігії в загальнолюдській і рідній спільноті; 2. Всенародне значення хрищення України в історії народу; 3. Тривалість подружжя й родинного життя — передумова та здорові підвалини народно-суспільного організму; 4. Пересторога людству перед загрозою з боку злочинної системи комунізму.

Автор послідовно й переконливо розвиває порушені у книжці „На порозі третього тисячоріччя" вельми вагомі й дуже актуальні теми нашої сучасности. Не лиш варто, але конче задуматись над заторкнутими у цьому творі пекучими питаннями нашої дійсности в аспекті вічних інтересів народу, що їх у старанному виборі подав Гр. Домашовець до суспільної уваги й широкого громадського обговорення.

Своєю сумлінною духовною працею (духовною, літературною й популярнонауковою) поставив собі достойний пастор і заслужений громадський діяч нерукотворний, нетлінний пам'ятник.

Наші літературознавці винні йому сеньйорові в українському сучасному письменстві, ретельний огляд та справедливу оцінку його багатогранної суспільнопідкресленої творчости, що завжди чітко відзивалась, напротязі його довгого, працьовитого життя й досі, на духові й матеріяльні потреби рідної національної спільноти. Побажаємо йому, щоб Господь помножував роки його чинного життя для продовжування світлого звання!

Д-р Осип Кравченюк

ОТЕЦЬ І. ВОЛЯНСЬКИЙ І ЙОГО „АМЕРИКА"

I.

Місіонерська діяльність о. Івана Волянського на поселеннях наших перших іміґрантів в Америці привела його до переконання, що найкращим засобом для утримування контакту з ними, збудження їхньої національної свідомости і ширення серед них освіти буде своя преса. Знаючи небуденний організаційний талант нашого священика-піонера, можемо припускати, що коли у нього доспіла думка видавати українськомовну газету, він добре передумав можливості здійснення цього задуму і всі пов'язані з цим трудноші. Цих останніх було багато, мабуть найголовнішою із них була справа потенціяльних читачів, бо, як знаємо, великий відсоток іміґрантів-піонерів становили неписьменні люди з Угорської Руси і лемки, до яких ще не дійшов народовецький рух, що ставив перші кроки в Галичині. Тому перші із них уважали себе „унгарами", або „русскими", а лемки, як писав М. Павлик, також „сильно москвофільствували". Другою трудністю були часті страйки вуглекопів і непевність, чи наші робітники залишаться тут на постійний побут.

Дійсність показувала, що багато із них приїхали сюди, щоб якнайскоріше заробити дещо гроша й вернутися до краю, а плекання духових вартостей було їм зовсім байдуже. Ми думаємо, що про ці дві трудності о. Волянський знав, але не вважав їх непоборними. Його більше турбувало питання, про яке він сам писав: „Але, як до того взятися, коли не було ні редактора, ні якогось письменника, ані друкарні з нашим письмом у цілій Америці". Отець Волянський, ідеаліст, мусів покладати надії на співпрацю із старого краю. Знаючи, що місіонерська праця на багатьох поселеннях не залишить йому досить часу на виконання душпастирських обов'язків на парафії у Шенандоа й на видавання газети, він мусів вірити, що з краю йому пощастить одержати священків-сотрудників, а для газети співробітників, які, або приїдуть сюди, або надсилатимуть до неї матеріяли. Тільки так ми можемо розуміти, чому о. Волянський приступив до виконання своєї постанови видавати нашу першу газету в Америці.

Як подавала американська газета „Дейлі Пейтріот" з Гаррисбурґу (3-го листопада 1885, ст. 1), о. Волянський заплянував видавати свою газету у жовтні 1885 року. Він почав учитися друкарства, купив малу ручну пресу з англійським письмом, а опісля спровадив із Ставропигійської друкарні у Львові старо-церковно-слов'янські черенки. Крім цього він ознайомлювався із технікою видавання газети у приміщеннях місцевої преси „Шенандоа Геральд", що були на цій самій вулиці, де він мешкав. Одночасно він навчав друкарства двох своїх парафіян, Григорія Дольного з Настасова біля Тернополя і Василя Сарича з Лемківщини. Коли Антін Петровський з Сущина біля Теребовлі зробив друкарські столи, станки на черенки, стільці для друкарів, полиці тощо, усе було готове, щоб почати друкування газети.

Таким чином, перше число „Америки" вийшло 15-го серпня 1886 року. У ньому о. Волянський з'ясовував читачам ціль газети ось як: „Вітаємо вас, браття русини, уперше нашою рідною мовою в Америці. Живемо тут серед різних народностей, які у цій вільній країні не занедбують розвитку своєї національности і, таким чином, будують церкви у своїй вірі і у своїх мовах, організовують різні товариства та видають свої власні газети. Крім безчисленних публікацій англійською мовою і багатьох німецькою і французькою мовами, ми маємо також публікації польською, італійською, литовською, мадярською, жидівською, валійською, ірляндською та іншими мовами. Також ми, русини, хоч недавно поселилися в Америці і хоч не дуже багаті, не хочемо бути послідними... Нашим бажанням є, щоб через читання цієї газети наші люди також навчились чогось цікавого й повчального і, таким чином, робили поступ в освіті; одночасно, йдеться про те, щоб серед чужих народностей не забути своєї святої віри, своїх церковних обрядів та своєї мови".

Тут таки, на першій сторінці, о. Волянський пише про першу українську церкву у Шенандоа: „При Божій помочі ця будівля уже майже зовсім готова, а Богослуження відправляються у новій церкві вже ось вісім місяців. Дістала недавно наша церква три милозвучні дзвони, котрі при їх посвяченні названо іменами: Сильвестер, Йоан і Юліян (це імена кардинала Сильвестра Сембратовича, перемиського єпископа Івана Ступницького й станіславівського єпископа Юліяна Пелеша — замітка наша, О. К.). Вони є приємністю для цілого міста, бо в цілім повіті Скуйкіл до цієї пори лиш одна церква у Паствіллі мала три дзвони разом, а наша буде друга, під час коли по одному дзвонові знаходиться мало що не в кожному присілку".

„Америка" мала спершу чотири сторінки формату теперішнього таблоїду, появлялася, щодва тижні, а річна передплата на неї виносила два доляри, або чотири золотих ринських в Европі. Редаґував її сам о. Волянський, а у його відсутності його дружина Павлина займалася „редаґуванням ножичками" і підготовою „вістей із старого краю".

З посиленням місіонерської діяльности о. Волянського і його частими виїздами у різні сторони Америки виринала потреба допомоги в душпастирській праці й при видаванні „Америки", яку доставляв іміґрантам жид Фрідман. Задумуючи поширити об'єм газети, о. Волянський вислав на руки о. Стефановича квиток на переїзд до Америки і листа з проханням вислати йому до помочі „інтеліґентного хлопця". Отець Стефанович запропонував Володимира Сіменовича, якого прізвище о. Волянський знав з галицької преси. Він скомунікувався з ним листовно і в результаті В. Сіменович і о. Зенон Ляхович приїхали 13-го березня 1887 року до Шенандоа. Завдяки цьому, почавши від десятого числа (1887), „Америка" почала виходити у збільшеному форматі кожного тижня у четвер. Так було до лютого місяця 1888 року. Страйк вуглекопів у цьому місяці й виїзд наших робітників до краю привели до зменшення передплатників, а брак складача примусив редакцію перервати видання „Америки" з третім числом (1888). Лиш коли із Львова приїхав до Шенандоа новий складач, четверте число газети вийшло під датою 23-го червня (5-го липня) 1988 і відтоді вона появлялася реґулярно, хоч і бракувало їй усе ще добрих співробітників-дописувачів.

Щоб збільшити редакційний склад „Америки", о. Волянський вислав у лютому 1888 року В. Сіменовича до Галичини, щоб переговорювати з Іваном Франком у справі його евентуального приїзду до Америки і обняття редакторства газети. В листі до своєї дружини від 22-го червня 1888 року Франко писав, що „в середу (він) написав листа до о. Волянського в Шенандоа — тут у Львові не говорив ні з ким о американських плянах", а в листі до Драгоманова він згадує, що „свою подорож до Америки я відложив до другої весни, головно задля того, що жінка нездорова й надіється другої дробини. З розмов моїх з добродієм Сіменовичем виходить таке, що 'Америка' стоїть недобре і що їм там головно потрібно холовіка до лавки купецької. З другого боку, люди, знаючі о. Волянського особисто, вияснили мені, що порозумітись з ним було б мені доволі тяжко, на всякий спосіб, треба це діло ще добре роздумати. Від поїздки до Америки відмовляла Франка його дружина, яка думала, що на рішення американців могли мати вплив народовці, стурбовані появою „Товариша" (1888).

Продовження буде

ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ: ЧИ ВИ ВЖЕ ЗГОЛОСИЛИСЯ НА ПОЇЗДКУ ДО ВАШІНҐТОНУ?

ЛОНДОНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ТИСЯЧОЛІТТЯ

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). Школа слов'янських й східньоевропейських студій Лондонського університету і Кестон колеґж в Англії зорганізували конференцію п. н. „Тисячоліття Хрищення Київської Руси: християнство на східньослов'янських землях, XVI-XX ст.". Конференція, яка відбулася в Лондоні 11-15-го липня ц.р., складалася з десятьох секцій з участю понад 30 доповідачів. Організатори конференції Джейн Елис з Кестону та проф. Джефрі Гаскін з Лондонського університету радилися українських спеціялістів та подбали про те, щоб українські теми були задовільно представлені на конференції. Дві секції присвячено історії української Церкви.

На сесії про українське християнство XV-XIX століть, яку очолював проф. Норман Дейвис з Лондонського університету, д-р Ф. Сисин з Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, Кеймбридж, ЗСА, виголосив доповідь про „Розвиток модерної української релігійної культури XVI-XVII століття", а проф. Іван Павло Химка з університету Альберти в Едмонтоні, Канада, доповідав на тему „Греко-Католицька Церква в XIX столітті в Галичині". Проф. Роман Єренюк з коледжу св. Андрія у Вінніпезі, Канада, не міг прибути, але переслав свою доповідь п. н. „Українська Православна Церква у XVII і XVIII століттях". У секції, яку очолював д-р Джеймс Динглі з Лондонського університету, „Польща, Україна і Білорусія в XX столітті" проф. Богдан Боцюрків з Карлтон університету, Оттава, Канада, доповідав на тему „Політика релігії в Україні і розвиток Української Автокефальної Православної Церкви", а д-р Андрій Сороківський з Лондонського університету виголосив доповідь про „Греко-католицьке духовенство в Галичині у міжвоєнний період". Отець Ґжеґож Сосна з Бялостоку в Польщі розглянув історію Православної Церкви, головно у Білоруському районі Бялостоку. Українські теми порушено також в інших секціях у виступах: сестри Софії Сеник з Папського Східнього Інституту в Римі („Українські монастирі у XVII і XVIII століттях") і Богдана Нагайла з Радіо „Свобода" в Мюнхені, Німеччина („Москва, Україна і Тисячоліття"). Українські теми були порушувані й в інших доповідях, особливо тому, що багато з них відносилися до православ'я і російського націоналізму. В конференції взяло участь багато визначних науковців, доповідачів та дискутантів. Науковий рівень численних доповідей на конференції був високий. Серед великої кількости зареєстрованих учасників конференції було багато представників української лондонської громади. З Бостону, ЗСА, брав участь о. Андрій Партикевич.

Проте під час конференції трапилося кілька неприємних конфронтацій. Анатолій Левітін-Краснов, колишній активіст у Обновленських Церковних колах у 1920-их і 1930-их роках і захисник релігійних прав у Совєтському Союзі, висловив гостре обвинувачення в сторону Української Автокефальної Православної Церкви. Не обмежуючись у своїх заввагах до періоду, якого був свідком, він вирішив „поінформувати" слухачів, що Українська Православна Церква є незначним фактом в українській діяспорі. Проф. Богдан Боцюрків як визначний спеціяліст УАПЦ заперечив твердження Левітіна, а інші доповідачі подали інформації про розвиток цієї Церкви на Заході. У доповіді про свою участь в недавно скликаному Церковному соборі Московського патріярхату, о. Сергей Гакел (Сассекс університет і Московська патріярхальна дієцезія Сурожу) удався в іронію у деяких своїх заввагах про українців. Виступаючи після особливо добре обґрунтованої доповіді д-ра Нагайла про намагання совєтського уряду применшити значення України у Тисячолітті і про використання цих святкувань Московським патріярхатом для російських націоналістичних цілей, о. Гакел, здавалося, був подратований, що так багато уваги присвячено українським справам. Свою доповідь розпочав анекдотом про священика, котрий, заваживши, що Церква більше і більше присвячує уваги молоді, жінкам і муринам, жалувався, що не є ні молодим, ні жінкою, ні мурином, та додав жартома, що особисто він жалує, що не є українцем! Далі у своїх коментарях згадав про участь одного чуваського делегата на недавньому Церковному соборі в Москві, подаючи, що він хотів би підкреслити, що не всі учасники Московського собору були російські націоналісти, і на маргінесі згадав, що не може зрозуміти, чому український націоналізм мав би бути корисним, а російський шкідливим явищем.

Левітін прямим нападом (навіть вживаючи совєтські фрази як „так звана" Українська Автокефальна Православна Церква), а о. Гакел своїм іронічним гумором виявили загальний неспокій прихильників „Святої Росії" з приводу української участи в конференції. Хоч під час цих виступів не один український учасник міг би виявити своє невдоволення і гнів, на щастя ті, що виступали в дискусії, говорили поміркованим тоном. Їхня рівновага, а також науковий рівень доповідей на українські теми, без сумніву, були найкращою відповіддю на закиди. Неупереджені глядачі самі могли спостерігти котра сторона вдавалася до емоцій і нетерпимості. Можливо, що з часом навіть о. Гакел зрозуміє, чому український націоналізм, який бореться за релігійну свободу для всіх Церков і за національні і людські права, є корисним явищем, а російський, який відмовляє українцям та іншим народам ці права — шкідливим.

У розмовах з українськими учасниками конференції о. Майкел Бурдо, директор Кестон коледжу, висловив запевнення, що Кестон не забуватиме української перспективи у своїй праці. Можна подивляти відданість працівників Кестону в їх захисті всіх віруючих. Ініціятива Фонду Катедр Українознавства (ФКУ), щоб підтримати посаду українського дослідника в Кестон протягом трьох років (1985-1987), у великій мірі причинилась до того, що в Кестоні присвячено більше уваги укрінським релігійним справам. Тепер синод Української Католицької Церкви утримує посаду українського дослідника в Кестоні, що уможливлює продовження цієї важливої праці, яку високо цінять в Україні, що стало відоме, коли о. М. Бурдо зустрівся з провідниками підпільної Української Католицької Церкви під час святкувань Тисячоліття у Москві.

Релігійна свобода і людські права цікавлять Захід, а особливо науковців і релігійних діячів. Лондонська конференція підкреслила конечність участи науковців з ділянки історії Української Церкви у такого роду наукових форумах, інакше інформування західнього світу про долю українських вірних як і про історію наших Церков залишиться недостатнім.

Багатий новий...

(Закінчення зі стор. 1)

рами, бож вони святкують „разом і окремо". За нами усіма і за інститутом уже є святкування в Римі, і в Бавнд Бруку — в осередку УАПЦ. Незабаром святкування у Вашінґтоні, і деякі імпрези у Ню Йорку.

А на бенкет, наприклад, що буде в неділю, 30-го жовтня, УІА закуповує декілька столів, щоб „причинитися до успіху імпрези теж матеріяльно", — каже мґр В. Баранецький.

Є ще і третя дата, що її УІА бере близько до серця, — століття з дня народження композитора Василя Барвінського. Осіння програма УІА так подумана, щоб це століття відзначити двома концертами.

Як і попередніми роками, УІА бажає цьогорічний вибір „Українця Року" зробити особливим вечором для себе і тих вибраних заслужених українців (одного чи двох) на такому офіціяльному обіді для „Українця Року". Декого керівники УІА вже мають на думці. УІА також влаштує імпрезу для посмертного вшанування великих Духовників обох наших Церков УКЦ і УАПЦ — Слуги Божого Митрополита Андрея і Митрополита Василя Липківського. І знову цікаві й нові почини. Саме відкриття сезону відбудеться в неділю, 2-го жовтня, о 4-ій годині по полудні. Вже в суботу, 1-го жовтня, о 8-ій годині вечора в приміщенні інституту влаштовують молоді професіоналісти передсезоневе прийняття — коктейль і виступ музики Романа Курила, майстра на різних інструментах) якраз напередодні самого початку нового сезону, у неділю. Тож у неділю є святочне відкриття мистецької виставки (їх в сезоні заплянована три), присвяченої 1000-літтю Християнства в Україні, під назвою „Українське Християнське Мистецтво від XI століття до XIX". Тут будуть експоновані ікони, образи з релігійною тематикою, що є в колекції УІА, церковні речі: ризи, митрополичі київські з XVIII століття; Євангеліє з XVII століття, рідкісні молитовники; срібна Чаша, подарована Гетьманові Іванові Мазепі Кочубеєм, та інші речі, про які з ентузіязмом розповідає С. Геруляк, все те, що вкладається в історичний християнський характер цієї виставки. Деякі образи й ікони позичить УІА в приватних осіб чи установ.

Цікавою частиною цієї історичної виставки християнського мистецтва є теж ряд дуже дбайливих репродукцій ікон, від XI століття починаючи, зроблених з рідкісних оригіналів, копії світлин. Тут є копії фресок, мозаїк та інших церковних окрас, у чому допомогла відома вже тепер багатьом виставка Гарвардська з літа цього року.

Виставка о 4-ій, а о 5-ій годині — саме відкриття — концерт творів Василя Барвінського. Це, каже маестро Тома Гриньків, у традиції вже ведених в УІА серій українських композиторів, вісім років тому започаткованих маестром Андрієм Добрянським. Програму цих серій „на 90 відсотків виповнює українська клясична камерна музика. І це є єдина така програма у вільному світі", — підкреслює з оправданою гордістю в голосі Тома Гриньків, сам піяніст-віртуоз і бездоганний акомпаньятор нашим (і не нашим) найкращим співакам. Ось і тепер він щойно повернувся з поїздки з гостинних виступів у Европі, в Москві, де виступав, акомпаньюючи славетному басові Павлові Плющі і де зі сцени лунали надхненні тони Шевченкового-Лисенкового „Минають дні, минають ночі".

Василь Барвінський був надзвичайним майстром мініятюри — вокальної й музичної, стилістично оригінальної й вишуканої. На камерному цьому концерті „все — і лише з Барвінського" дебютуватиме в Ню Йорку молоденька співачка з Коннектикат Віра Черни, сопрано. Вона співатиме шість пісень-романсів, серед них улюблені речі нашої театральної публіки і теж нові, малознані. В концерті бере участь Камерне тріо — у складі Тім Бейкер, скрипка, Нестор Цибрівський і Тома Гриньків, — це тріо добре відоме українським меломанам і воно зуміє віддати повність генія Барвінського. Товариське прийняття з шампанським відразу по концерті дасть нагоду піднести тост на честь Українського Інституту Америки, що служить нашій громаді оці чотири десятків років, бо УІА став синонімом — добірних програм і добірного товариства.

Не меншим „пиром для душі" буде і другий концерт Барвінського, проведений у суботу, 29-го жовтня. Це в ту ж суботу, що й відкриття виставки — „Сучасне мистецтво України", лиш одну годину пізніше, тобто о 8-ій годині вечора. У другому концерті бере участь музичний камерний ансамбль „Нова", яким керує Лариса Крупа, талановита піяністка, відома нашій громаді теж з її успішних виступів зі самостійними фортепіяновими концертами.

З „Новою" виступить співачка сопрано Олена Геймур. Це її гостинний виступ з Ансамблем. І Оленка Геймур і Лариса Крупа втішаються високими оцінками і української і не-української критики.

У п'ятницю, 14-го жовтня, д-р Юрій Бережницький читатиме лекцію з прозірками про „Ікону XII і XIII століть". В п'ятницю, 4-го листопада, дасть лекцію на тему „XIV і XV століття — Школа малювання в Україні" з прозірками недавно прибула зі Львова Стефанія Гнатенко, мистецтвознавець, асистент директора Українського Музею в Ню Йорку, яка колись працювала у Львівському музеї. Продовженням цієї теми XVI століття і XVII відродження малярства українського і збереження Іконостасів, буде виклад також із прозірками Стефанії Гнатенко в п'ятницю, 2-го грудня. Початок о годині 7-ій вечора. Мисткиня Слава Геруляк матиме дві доповіді-лекції англійською мовою під назвою: Культура України, теж із прозірками. Перша лекція в п'ятницю 21-го жовтня, друга лекція в п'ятницю, 18-го листопада.

Другу виставку подібну розмахом до першої організовують проф. Роман Воронка і проф. Тарас Гунчак. Назва її „Сучасне Мистецтво України". Первісно ця виставка експонувалася на вул. 4-ій в Ню Йорку, в т.зв. українців-прогресистів, але через незвичайну інформативну (її іншу) її вартість ОМУА (Об'єднання Мистців Українців у Америці) і УІА перебрали її від попередніх спонзорів і тепер вона помандрує по Америці. Український Ню Йорк матиме нагоду оглянути ці експонати в суботу, 27-го жовтня; відкриття 7-ма година вечора. Буде представлено на цій виставці 13 мистців-українців.

Третя виставка — сучасне українське релігійне мистецтво, заплянована на 12-те листопада, завжди о 7-ій годині вечора. Ця виставка включатиме поруч релігійних експонатів християнських теж культові — з передхристиянської доби. На ній буде представлена і наша древня мітологія та предмети народних вірувань чи речі з подібною тематикою, такі як писанки, наприклад. Мисткиня пані Слава говорить про ці виставки і називає цілу низку імен українських малярів, відомих мистців і мисткинь, тих, що є поміж нами (їх більше), і тих, які вже відійшли у засвіти. Більшість цих імен говорять самі за себе, відомо бо українцям нема чого нарікати на брак образотворчих талантів.

Крім різних образотворчих виставок в листопаді буде концерт Композиторів з України — трьох сучасних українських музик, з творами яких якраз незабаром познайомиться неукраїнська Північна Америка. Це Володимир Загорцев, Євген Станкович і Олег Кива. Вечір в УІА буде 5-го листопада.

Сонату для фортепіяно ч. 2 В. Загорцева виконають уперше на цьому континенті 3-го листопада о 8-ій годині вечора в Меркін залі в Ню Йорку. Гратиме піяністка Ліза Штун. Євген Станкович матиме прем'єру його сюіти з народної опери „Квіт Папороті" у Вінніпегу 30-го жовтня, гратиме Вінніпеґська симфонічна оркестра під батутою відомого українського музики великого прихильника модерної сучасної музики, Вірка Балея; з оркестрою співатиме славнозвісна Ніна Матвієнко, співачка з України. Ця прем'єра присвячена Тисячоліттю прийняття Християнства в Київській Русі-Україні князем св. Володимиром Великим. Третій композитор — Олег Кива. Його камерна соната ч. 3 також виконається 30-го жовтня, на тому ж вечорі у Вінніпегу.

На вечорі в УІА в шану цих трьох композиторів вони промовлятимуть до зібраних і гратимуть грамофонні записи із названих творів. Товариським прийняттям закінчиться цей вечір.

Поза цими трьома концертами, — каже Ірина Стецура, директор програм, Інститут відкриє широко свої брами і для інших організацій. Так в суботу, 15-го жовтня, Нюйоркський відділ Українського Музичного Інституту матиме вечір „Алюмнів і Приятелів", а 72-ий Відділ СУА дасть тут своє „музичне пополудне" (Musicale), на якому щороку виступають молоді нові таланти, що їх уміє вишукати поміж багатьма дуже талановитими молоденькими українками й українцями ініціяторка й ентузіяст цих програм відома співачка Марія Лисогір.

Чуємо кілька слів про грудень. Тоді відбудеться слов'янський фестиваль, що вже має свою традицію в УІА (це буде вівторок, 6-го грудня). Парадне відкриття Фестивалю) 6-го грудня, а 8-го грудня — в четвер „Вечір слов'янської поезії і музики".

Андріївський Вечір, що традиційно святкується в УІА від років, буде 10-го грудня в суботу. Тут виступить „Новий Театр" під керівництвом артиста й режисера Володимира Лисняка; ця імпреза ще дасть про себе знати.

Завершення осіннього сезону — навечір'я Нового Року 31-го грудня — "Костюмовий баль з оригінальним українським музичним „Вертепом".

Нюйоркчани — виглядає — не нудьгуватимуть цієї осени, бо сливе кожного кінця тижня — п'ятниці, суботи й неділі, — за малими винятками, заповнені вщерть імпрезами й активностями яких не слід перепустити ні нюйоркчанам, ні гостям з-поза Мангеттену. І це не тільки музика, спів, образотворче мистецтво, чи споріднені з мистецтвом виклади, про які вже розповіли нам четверо директорів УІА, а це теж спільне вшанування двох великих Митрополитів Українських Церков на відомому „Annual Award Dinner" 4-го грудня опівдні, і літературний вечір, присвячений появі нової книжки про Чорнобильську катастрофу молодого автора д-ра Дейвида Марплза, який, хоч чужинець, але постійно пов'язаний з науковими українськими інституціями і є завжди зайнятий українською тематикою. Тепер він затруднений як асистент-професор в КІУС, Канадському Інституті Українознавчих Студій при університеті Альберти. Нова книжка має заголовок:

„Соціяльні наслідки Чорнобильської трагедії" (Social Impact of the Chornobyl Disaster). На вечорі, — інформує містоголова Інституту, — д-р Марплз буде головним промовцем (він знає українську мову). Цю помітну імпрезу спонзорує УІА разом з Українським Народним Союзом.

Ділимося сумною і болючою вісткою з Родиною, Приятелями і Громадою, що в понеділок, 26-го вересня 1988 р., заосмотрена Найсвятішими Тайнами відійшла у Вічність в Торонто, Канада

наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА, КУЗИНКА, ТЕТА

бл. п.

СОФІЯ з ПРОЦИКІВ БАРАНОВСЬКА

народжена 9-го лютого 1910 р. в Козівці, пов. Бережани в домі о. Петра Процика і Марії Гегейчуків, абсольвентка учительського семінара, довголітня взірцева провідниця діточих садків і дороcту, член культурно-освітньої секції студентської громади Грималівщини, колишній член Пласту і ОУН на Рідних Землях, член Ліги Українських Католицьких Жінок при парохії св. о. Миколая в Торонто.

У невимовному смутку:

муж — МИРОН
син — ЮЛІЯН з дружиною МАРУСЕЮ
внуки — ЛЕСЯ, ЛІДА, РЕБЕКА, АНДРІЙКО
сестри —
МАРІЙКА КОМІСАР-РАВИЧ
ЕВГЕНІЯ ВЕРБОВЕЦЬКА з родиною
ЛІДІЯ БАНАХ з родиною
брати —
ІВАН ПРОЦИК
ВОЛОДИМИР і АННА ПРОЦИК з донькою МОТРЕЮ
кузини —
НІНА БРИГІДЕР
КОСТИК і НАТАЛІЯ МЕДВІДСЬКІ
ДАРІЯ і МИХАЙЛО ЦИБУЛЬСЬКІ з родиною
БОГДАН МЕДВІДСЬКИЙ
ВОЛОДИМИР і СВІТЛЯНА МЕДВІДСЬКІ з родиною
дальша Родина в Канаді, ЗСА, Европі і Австралії

ПАНАХИДИ: у вівторок, 27-го вересня і в середу 28-го вересня 1988 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Cardinal, 92 Annette St. в Торонто, Онт.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ: в четвер, 29-го вересня 1988 р. о год. 9-ій ранку у церкві св. о. Миколая при 2 Bellwoods Avenue, Торонто, Онт., а опісля на цвинтарі Parklawn Avenue, Toronto, Ont., Canada.

Замість квітів проситься складати пожертви на Патріярший Фонд або добродійні цілі.

Папа...

(Закінчення зі стор. 1)

ких жінок в Церкві. В окремих випадках ставились також вимоги про висвячення жінок на священиків, збільшуючи число священиків в Католицькій Церкві.

Папа Іван Павло II категорично, від самого початку існування цієї котроверсійної справи, супротивляв ся висвяченню жінок і у своїх численних теологічних і біблійних аналітичних проповідях та виступах на єпископських конференціях, обосновував свій погляд. В цьому усі роздумування, пояснення й аналізи написаний також і новий документ про цю справу, кажуть ватиканські представники, які звертають увагу, що сам Ісус Христос визначив свого с... у справу священства, підбираючи собі 12 апостолів для допомоги і проповідування святої віри.

Критики цієї теологічної теорії кажуть, що в модерних часах Церква повинна наближатись до обставин, до зміни часу, до нових реалітетів. Папа, немов відповідаючи критикам, говорить, що Христос проповідував святу віру також у трудних, скомплікованих часах, але він не пристосувався до „модерних часів", хоч віддавав належну пошану жінкам.

„Очевидно, певна категорія жінок не будуть задоволені у удушевлені новим документом Папи, заявили речники Ватикану, але Святіший Отець, насвітлює цю проблему з перспективи і становища Церкви", і взагалі не обговорює окремих випадків теперішніх вимог, що їх заторкували на синоді єпископів в 1987 році деякі американські прелати, заявили деякі члени Ватиканської курії, співвідповідальні за керівництво Церквою у кожному відношенні.

Читачі...

(Закінчення зі стор. 2)

Альбом-книга є прецінним документом нашого ювілейного року, як також історичним джерелом про дійсність нашої Церкви в житті нашого народу. Це справді монументальна праця, вимкове видання з історії та морального, виховного мистецького, культурного вкладу в житті українського народу, що його впродовж Тисячоліття вложила наша Церква. За так вибагливе й цінне видання належить справді наша щира гратуляція.

о. Іван Гаврилюк, Монтреаль, Кве.

Це видання надзвичайно цікаве, а зміст прямо захоплюючий. Видавництву „Смолоскип" та працівникам пера — авторам належиться від нашого громадянства щира подяка.

В. Гладич, Перт Амбой, Н. Дж.

У Тисячолітній Ювілейний Рік Українського Християнства Ви видали прямо монументальну книгу в англійській мові про історію християнства в Русі-Україні. Тільки почерез Вашу наполегливу працю можна було це осягнути.

Роман і д-р Олександра Копач, Торонто

Добре видана, детальна книжка. Ґратулюю.

Д-р Галина Шиманович-Рудницька

Ґратулюю! Це найкраща книжка, яку українці видали з нагоди 1000-ліття.

Д-р Богдан Боднарук, Кларендон Гиллс, Ілл.

РЕЧЕНЕЦЬ ВИСПУСКУ У ПРОСТОРИ ракети „Дисковері", першої по трагічній аварії міжпростірної ракети „Челленджер" в 1986 році, зближається. Напруження зростає вже не тільки з кожним днем, але починається рахування годин, бо ніхто не хоче повторення трагічної події. Ракета „Дисковері" має бути випущена в простір у четвер, 29-го вересня ц.р. все проходить остаточну перевірку і, як заявляють речники НАСА все йде згідно з пляном і жадних затримань не передбачується.

СПОРТОВІ ВІСТІ

РЕКОРДОВЕ ЧИСЛО ЗМАГУНІВ ВЗЯЛО УЧАСТЬ У ПЛАВАЦЬКИХ ЗМАГАННЯХ НА СОЮЗІВЦІ

П'ятдесять один плаваків, 26 хлопців і 25 дівчат, змагалось за трофеї і стяжки УНСоюзу у 32-их плавацьких змаганнях за першості Української Спортової Централі Америки і Канади, які відбулися на Союзівці 3-го вересня ц.р. Це найбільше число плаваків, які брали участь у змаганнях за останніх 10 років. Найчисленнішою групою був СУМ (18 змагунів), дальше слідують УСВТ „Чорноморська Січ" (16 змагунів), УСО „Тризуб" — Філядельфія (10 змагунів), Пласт Баффало (три змагуни), Пласт Монтреаль (три змагуни) та КЛК (одна змагунка).

Змагання були завзяті та цікаві, яким приглядалося сотні гостей Союзівки.

Учасники змагань з членами проводу і гостями. *(Фото Я. Кулинич)*

Встановлено сім нових рекордів, що вказує на високу якість змагунів. По два рекорди здобули: Мелянія Ґерич-Буссієр (Пласт Монтреаль) 15 років і вище, 100 м. довільний стиль, 1:04.85 сек., та 50 м. метелик 32.92 сек.; Олександер Гук (УСВТ „Ч. Січ", 13-14 років, 50 м. грудний стиль, 36.14 сек., та 50 м. метелик, 30.58 сек.

По одному рекордові осягнули: Галя Зиблікевич („Тризуб" Філядельфія) 11-12 років, 25 м. грудний стиль, 18.97 сек., Андрея Гук (УСВТ „Ч. Січ") 8-10 років, 25 м. метелик, 19.83 сек.; юначки 15 років і вище, гінці 4x50 м. змінний стиль, 2 хвилини, 36.11 сек., М. Ґерич-Буссієр (Пласт Монтреаль), Т. Бокало („Ч. Січ"), М. Кушнір („Ч. Січ"), А. Кушнір („Ч. Січ".

Дорівняли існуючі рекорди: Григорій Кушнір (УСВТ „Ч. Січ") 15 років і вище, 50 м. довільний стиль, 26.89 сек.; Марко Калита (УСО „Тризуб" Філядельфія), 8-10 років, 50 м. довільний стиль, 38.81 сек.

Переможцями змагань вийшли плаваки УСВТ „Ч. Січ", осягнувши 141 точку і здобуваючи дружинову трофею УНСоюзу, яку вручили головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис та головний касир Уляна Дячук.

Дальші місця осягнули: „Тризуб" Філядельфія — 102 точки, СУМ — 101 точка, Пласт Монтреаль — 25 точок, Пласт Баффало — 13 точок, КЛК — 11 точок.

Змагання відкрив д-р Роман Слиж та привітав плаваків, їхніх рідних, членів проводу змагань, представників спортових товариств, молодечих організацій та численних гостей. Він згадав покійного інж. Ярослава Рубля, який тому 32 роки зорганізував перші плавацькі змагання на Союзівці та щорічно проводив ними на протязі 22-ох років. Д-р Слиж попросив усіх присутніх вшанувати пам'ять покійного Я. Рубля однохвилинною мовчанкою.

Опісля він представив численним глядачам плаваків, які здобули під час останньої Української Спортової Олімпіяди золоті й інші медалі: М. Ґерич-Буссієр — 5 золотих медалів, А. Кушнір — 5 золотих, Г. Зиблікевич — 4 золотих, 1 срібна, М. Калита — 4 золотих, М. Ковалюк — 3 золоті, 2 срібні; Г. Кушнір — 2 золоті, 1 срібна, 2 бронзові, А. Калита — 1 золота, 4 срібні медалі, О. Гук — 1 золота, 1 срібна, 1 бронзова, М. Галавай — 1 золота, 4 бронзові, К. Козак — 1 золота, 3 бронзові, Л. Галавай — 1 золота, 3 бронзові.

У проводі змагань були: д-р Р. Слиж, голова, Олесь Напора, головний секретар, Евген Зиблікевих, стартер, Марія Ґерич-Буссієр, суддя, Юрій Тарасюк та О. Гук, судді, Христина Кушнір, Ірина Слиж, Марія Бокало, Стефанія Зиблікевич — члени проводу.

Молоді плаваки на старті.

Дружина УСВТ „Чорноморська Січ", яка здобула дружинову першість, з гостями.

ВИСЛІДИ ІНДИВІДУАЛЬНИХ КОНКУРЕНЦІЙ

Хлопці 8-10 років, 25 м. довільний стиль: 1. М. Калита („Тризуб") 17.24 сек., 2. Р. Данилів („Тризуб") 23.43 сек., 3. Д. Фенчак, („Січ") 26.59 сек.; 50 м. довільний стиль: 1. М. Калита („Тризуб") 38.81 сек.; 25 м. горілиць: 1. Р. Данилів („Тризуб") 26.19 сек., 2. Д. Фенчак („Січ") 32.81 сек.; 25 м. грудний стиль: 1. М. Калита („Тризуб") 23.12 сек., 2. Р. Данилів („Тризуб") 26.62 сек, 3. А. Депутат (Пласт Баффало) 27.51 сек.; 4x25 м. гінці — довільний стиль 1:34.32 М. Калита („Тризуб"), Р. Данилів („Тризуб"), Д. Фенчак („Січ"), А. Депутат (Пласт Баффало).

Хлопці 11-12 років, 25 м. довільний стиль: 1. Б. Приймак (СУМ) 17.42 сек., 2. С. Солтис (СУМ) 17.58 сек., 3. О. Блонарович (СУМ) 18.22 сек.; 50 м. довільний стиль: 1. Б. Приймак (СУМ) 39.51 сек., 2. С. Солтис (СУМ) 41.78 сек., 3. М. Фенчак („Січ") 47.00 сек.; 25 м. горілиць: 1. О. Блонарович (СУМ) 21.55 сек., 2. Б. Приймак (СУМ) 22.97 сек., 3. М. Фенчак („Січ") 25.08 сек.; 25 м. грудний стиль: 1. О. Блонарович (СУМ) 24.97 сек., 2. П. Галькович (СУМ) 29.28 сек., 3. С. Смотрич (СУМ) 31.56 сек.; 4x25 м. гінці — довільний стиль: О. Блонарович, П. Галькович, Б. Приймак, С. Солтис (СУМ) 1:19.30.

Хлопці 13-14 років, 50 м. довільний стиль: 1. О. Гук („Січ") 28.19 сек., 2. А. Блонарович (СУМ) 35.70 сек., 3. А. Федорів (СУМ) 41.50 сек.; 100 м. довільний стиль: 1. О. Ґерич-Буссієр (Пласт Монтреаль) 1:45.83; 50 м. грудний: 1. О. Гук („Січ") 36.14 сек., 2. А. Блонарович (СУМ) 46.76 сек.; 50 м. метелик: 1. О. Гук („Січ") 30.58 сек.; 100 м. змінний стиль: 1. А. Блонарович (СУМ) 1:40.81 сек.; 4x50 м. гінці — довільний: О. Ґерич-Буссієр (Пласт Монтреаль), А. Блонарович, А. Федорів, І. Винарчук (СУМ) 2 хвилини 46.75 сек.

Хлопці 15 років і вище, 50 м. довільний стиль: 1. Г. Кушнір („Січ") 26.89 сек., 2. А. Грещишин (Пласт Баффало) 30.52 сек., 3. І. Винарчук (СУМ) 38.24 сек.; 100 м. довільний: 1. І. Пономаренко („Січ") 1:4.68, 2. М. Ковалюк („Січ") 1:10.67, 3. А. Підлуський („Січ") 1:23.83; 50 м. горілиць: 1. М. Ковалюк („Січ") 35.94 сек., 2. Е. Сторожинський, („Січ") 37.43 сек., 3. А. Грещишин, (Пласт, Баффало) 45.94 сек.; 50 м. грудний: 1. М. Ковалюк („Січ") 33.74 сек., 2. І. Пономаренко („Січ") 38.15 сек., А. Підлуський („Січ") 44.69 сек.; 50 м. метелик: 1. Г. Кушнір („Січ") 30.55 сек., 2. А. Підлуський („Січ") 44.89 сек., 3. І. Винарчук (СУМ) 47.66 сек.; 100 м. змінний стиль: 1. Г. Кушнір („Січ") 1:11.19, 2. І. Винарчук (СУМ) 1:42.69; 4x50 м. гінці — змінний стиль: М. Ковалюк, О. Гук, А. Підлуський, Г. Кушнір („Січ") 2:20.19.

Дівчата 8-10 років, 25 м. довільний стиль: 1. А. Гук („Січ") 18.72 сек., 2. Т. Кульцьо (КЛК) 20.59 сек., 3. Х. Чотирка („Тризуб") 24.23 сек.; 25 м. горілиць: 1. Х. Чотирка („Тризуб") 30.47 сек., 2. К. Рачинська (СУМ) 37.25 сек.; 25 м. грудний: 1. А. Гук („Січ") 22.65 сек., 2. Т. Кульцьо (КЛК) 24.87 сек., 3. Х. Чотирка („Тризуб") 34.91 сек.; 25 м. метелик: 1. А. Гук („Січ") 19.83 сек., 2. Т. Кульцьо (КЛК) 24.16 сек.; 4x25 м. гінці — довільний: Т. Кульцьо (КЛК), Х. Чотирка („Тризуб"), К. Рачинська (СУМ), А. Рось (СУМ) 1:35.41.

Дівчата 11-12 років, 25 м. довільний стиль: 1. Г. Зиблікевич („Тризуб") 14.77 сек., 2. Л. Галавай („Тризуб") 17.84 сек., 3. Т. Джонстон („Січ") 18.17 секунди; 50 м. довільний: 1. Г. Зиблікевич („Тризуб") 33.75 сек., 2. А. Калита („Тризуб") 35.84 сек., 3. Т. Джонстон („Січ") 40.7 сек.; 25 м. горілиць: 1. Дж. Шолудко („Січ") 20.81 сек., 2. Л. Галавай („Тризуб") 21.92 сек., 3. І. Скульська („Тризуб") 23.73 сек.; 25 м. грудний стиль: 1. Г. Зиблікевич („Тризуб") 18.97 сек., 2. А. Калита („Тризуб") 19.56 сек., 3. Дж. Шолудко („Січ") 23.94 сек.; 25 м. метелик: 1. А. Калита („Тризуб") 18.75 сек., 2. Л. Галавай („Тризуб") 21.29 сек., 3. І. Скульська („Тризуб") 23.00 сек.; 4x25 м. гінці — довільний стиль: А. Калита, Л. Галавай, Г. Зиблікевич, І. Скульська („Тризуб") 1:10.87.

Дівчата 13-14 років, 50 м. довільний стиль: 1. Л. Винарчук (СУМ) 38.04 сек., 2. Д. Захарчук (СУМ) 42.12 сек., 3. Л. Томашевська (СУМ) 42.44 сек.; 100 м. довільний: 1. Л. Винарчук (СУМ) 1:26.70 сек., 2. М. Галавай („Тризуб") 1:39.50 сек.; 50 м. горілиць: 1. Н. Данилів („Тризуб") 51.53 сек., 2. М. Галавай („Тризуб") 51.52 сек., 3. І. Кіра (СУМ) 52.57 сек.; 50 м. грудний: 1. А. Кушнір („Січ") 44.17 сек., 2. Л. Винарчук (СУМ) 50.57 сек., 3. М. Галавай („Тризуб") 52.47 сек.; 50 м. метелик: 1. А. Кушнір („Січ") 39.26 сек., 2. Н. Данилів („Тризуб") 53.01 сек.; 4x50 м. гінці — довільний стиль: Л. Винарчук, І. Кіра, Л. Захарчук, Л. Томашевська (СУМ) 2.50.96.

Дівчата 15 років і вище, 50 м. довільний стиль: 1. М. Ґерич-Буссієр (Пласт Монтреаль) 30.34 сек., 2. К. Грещишин (Пласт Баффало) 40.59 сек.; 100 м. довільний стиль: 1. М. Ґерич-Буссієр (Пласт Монтреаль), 2. К. Грещишин (Пласт Баффало) 1:42.18; 50 м. горілиць: 1. М. Кушнір („Січ") 38.92 сек., 50 м. грудний: 1. Т. Бокало („Січ") 47.14 сек.; 50 м. метелик: 1. М. Ґерич-Буссієр (Пласт Монтреаль) 32.92, 2. М. Кушнір („Січ") 34.67 сек. 3. Т. Бокало („Січ") 42.11 сек.; 100 м. змінний стиль: 1. М. Кушнір („Січ") 1:23.36 2. Т. Бокало („Січ") 1:36.81; 4x50 м. гінці — змінний стиль: М. Ґерич (Пласт Монтреаль), Т. Бокало („Січ"), М. Кушнір („Січ"), А. Кушнір („Січ") 2 хв. 36.11 сек.

Трофеї і стяжки роздавали змагунам головний предсідник УНСоюзу д-р І. Флис, У. Дячук, голова УСЦАК Роман Куціль, спортовий референт УСЦАК Омелян Твардовський, член проводу плавацьких змагань та батьки змагунів.

Д-р Р. Слиж закрив змагання подякою УНСоюзові за уфундування трофеїв і стяжок змагунам за участь та проводові за взірцеве переведення змагань.

● РІЗНЕ ●

● НА ПРОДАЖ ●

• FUNERAL DIRECTORS •